

18 jaar Gebedsnetwerk: 18 redenen waarom ik (nog altijd) in gebed geloof...

Artikel Vlaanders nov. 2016

Op 11 november 2016 bestond het Gebedsnetwerk officieel 18 jaar! Eindelijk meerderjarig, en hopelijk al een beetje volwassen! 'En hoe gaat het met de gebedsbeweging?', vragen mensen me soms. Niet simpel om daarop éérlijk én geestelijk te antwoorden. In andere landen zijn er gebedssamenkomsten in volle voetbalstadia, ganse nachten door, of netwerken met honderden groepen die trouw en gedisciplineerd bidden op alle niveaus...; waarom in ons land (nog) niet? Gebed is en blijft een gevecht in onze dagelijkse prioriteiten, zeker in deze tijd waar het leven alsmaar drukker wordt. En als het te druk wordt, wat valt er onderaan het lijstje af? Ik vrees dat we allemaal deze strijd kennen. Of kijk eens hoeveel mensen er komen wanneer je voor je gemeente een barbecue organiseert, of wanneer je een extra bidstonde houdt... En toch zijn er ook mooie dingen te vermelden van het gebedsfront: degenen die zich erin oefenen, groeien in vrijmoedigheid en worden erdoor gezegend: echte 'goeie gebedstijden' zijn hemelse momenten die in onze ziel gegrift worden. Er zijn 18 redenen waarom ik – nog stééds – geloof in gebed:

- (1) In gebed gaat het om de kern van de zaak: het kénnen van God (Joh. 17:3). Net zoals in een relatie met een mens is het niet mogelijk met God een relatie te hebben zonder (véél) met Hem te praten. De diepte van deze persóónlijke kennis van de Vader bepaalt onze eeuwige positie in de hemel: zijn we 'verre bekenden' van Hem of leven we als echte zonen en dochters?
- (2) Jezus biedt ons de enorme mogelijkheid van gebed aan: Hij vraágt ons uitdrukkelijk om te bidden, gebiedt het eigenlijk, zelfs 2X3 maal ('Zoek..., bid..., klopp...', Matt. 7:7)! Het is dus ongehoorzaam om het niet te doen. En dit aanbod is zoals een gratis ticket voor een audiëntie met de Koning: het is dus ook erg onbeleefd (en dwaas) om dit niet aan te nemen, of de uitnodiging ongeopend en ongebruikt in je kast te leggen.
- (3) Jezus gaf zelf het voorbeeld! Als er íemand kon leven zonder gebed, was Hij het wel; maar juist Hij bracht 40 dagen door in ongestoorde gemeenschap met God vóór Hij één preek gaf of één wonder deed (Matt. 4: 2). En vóór Hij zijn apostelen koos, ging Hij een ganse nacht bidden (Lukas 6:12). Als een christen Jezus wil volgen in alles...
- (4) Als we arbeiders zijn in Gods Koninkrijk, is het erg onrespectvol tegenover God om voor Hem te werken zonder éérst aan Hem te vragen wat we moeten doen of hoe. Bidden is zoals de dagelijkse briefing met de Baas in de ochtend, het noodzakelijke overleg met de Opdrachtgever... We riskeren anders om náást ons mandaat te werken en veel energie te verliezen in zaken die Hij nooit gevraagd heeft, zelfs 'werkers van wetteloosheid' te worden (Matt. 7:23).
- (5) Niet bidden is vertrouwen op onze eigen vermogens: de mentaliteit 'zonder God kom ik ook wel een heel eind' verraadt een grote dosis eigenzinnigheid, vertrouwen op de mens (= humanisme). Dit kan eventueel nog in de praktische of technische uitvoering, maar niet in de grote, wezenlijke beslissingen. Gods gedachten zijn eindeloos veel hoger dan de onze (Jes. 55:8-9), en om die te leren kennen moet je – je raadt het al – véél tijd met Hem doorbrengen. Niet-bidden is eigenlijk een soort afwijzing van God. Gebed daarentegen éért God, doet Hem plezier, geeft Hem ruimte.

- (6) We kunnen Gods werk enkel doen in Gods kracht: Hij vraagt van ons zaken die bovenmenselijk zijn (bijv. 'Maak álle volken tot mijn discipelen'). 50 kg of 100kg kan

je nog dragen in eigen spierkracht, maar 10.000 kg niet: dan heb je een heftruck nodig. Dan moeten we onze 'lange arm tot in de hemel' inschakelen, hemelse 'resources' en voorziening naar beneden bidden. Bij God bestaat het woord 'onmogelijk' niet, en ook voor wie gelooft zal niets onmogelijk zijn (Matt. 17:20). Gebed legt een gééstelijk fundament onder om het even welk werk in Gods Koninkrijk, zodat het later niet als een pudding in elkaar zal vallen.

(7) God vraagt ook dat we Zijn werk op Zíjn manier doen! We kunnen geen góddelijke opdracht volbrengen met ménselijke (vleselijke, wereldse) middelen. Het hemelse Jeruzalem wordt gebouwd met goud en edelsteen (bovennatuurlijke materialen dus), niet met 'aardse materialen' zoals stro of hout (1 Kor. 3:12, Openb. 21:18-19). In de hemel mag je niet met vuile kleren binnenkomen! Jezus gebiedt ons om 'volmaakt te zijn zoals God', een heiligheid van een hemels niveau, en dat terwijl een mens van nature niet in staat is om gééstelijk te reageren. En hoe hard we ook voor God werken, zonder liefde betekent het níets (1 Kor. 13:1-3). Maar we kunnen enkel waarlijk liefhebben vanuit Góds liefde in ons: in gebed laden we onze batterijen hiermee op...

(8) Gebed brengt balans in ons werken voor God: balans tussen betrokkenheid en afstand nemen, tussen passie en loslaten, worstelen en vertrouwen. We bidden vurig voor onze noden en projecten, en geven ze tegelijk telkens terug aan God: 'Het is úw Koninkrijk, úw gemeente'. Wíj hoeven de wereld niet te redden, maar Hij zal het doen!

(9) Gebed voorkomt burnout en uitgeblust raken: hoe harder we werken voor God en hoe meer we aan het front staan, hoe meer we die vrede nodig hebben zoals de wereld die ons nooit zal kunnen geven (Joh. 14:27)! Jezus droeg het zwaarste kruis van de wereld, maar was altijd in rust. In gebed komen we bij de Persoon die de reden is waarom wij het allemaal eigenlijk doen! Als we van Hem losgesneden raken, komen we in de gevarezone.

(10) Gebed is geen tijdverlies, maar juist een kwestie van onze tijd efficiënt te besteden, namelijk door de relativiteit te beseffen van wat we zélf kunnen verwezenlijken. Op aarde kunnen wij eigenlijk niet zoveel veranderen, bijv. mensen bekeren...: het is enkel de Heilige Geest die écht kan overtuigen (Joh. 16:8). Of wij kunnen proberen medewerkers te 'ronselen' voor de oogst, maar... echte roeping kunnen alleen van God komen. Daarom zegt Jezus éérst: 'Bid de Heer van de oogst...' (Matt. 9:38). Vanút God zullen we meer vrucht voortbrengen met minder energie.

(11) De échte strijd wordt gestreden in de onzichtbare wereld, daar worden de échte beslissingen genomen. De wereld wordt niet geregeerd in parlementen of paleizen (dit is enkel 'het woelen van de volken', Psalm 2:1), maar in Gods troonzaal. Ons leven hoeft niet bepaald te worden door allerlei uiterlijke factoren, maar wíj moeten die bepalen: we moeten de kop zijn, en niet de staart (Deut. 28:13). Wij zijn niet bestemd om ónder de omstandigheden te liggen, maar geroepen om zélf hierover te regeren vanuit onze positie op onze troon naast Christus (Ef. 2:6).

(12) Bidden is en blijft een bijzonder voorrecht, namelijk om op elk ogenblik van de dag of nacht onbeperkt en gratis bij de Allerhoogste te mogen komen. Hiervoor is door Iemand anders een extreem hoge prijs betaald (Hebr. 10:19-22). Laten we dit privilege niet geringschatten!

(13) Bidden brengt Gods Koninkrijk op aarde (Matt. 6:10): het opent de deur voor God, maakt een landingsbaan klaar voor zijn komst (Matt. 3:3), of: we worden zelf die landingsbaan. God breekt niet binnen in onze wereld, maar respecteert onze 'autonomie': Hij wacht op een uitnodiging van onze kant! Hij wil gewild zijn.

(14) In het gebed gaat het om ons zĳn, niet om ons doén: het bepaalt wat soort méns we zijn. Bidden verandert waarschijnlijk meer onszélf dan de situaties; maar dat is misschien ook Gods bedoeling. Het maakt dat Christus, de nieuwe mens, in ons groeit en gestalte krijgt. Bidden is eerst relatie, dan werk. Daarom hebben we geregeld lángere gebedstijden nodig, die ons brengen op een dieper niveau waar we contact krijgen met God van hart tot hart. Het is de plaats om onze batterijen weer op te laden, om liefde, kracht, visie, geloof 'bij te tanken'. Het is zoals een 'geestelijke wellness'. Er zijn voor een christen weinig dingen die ons zó diep kunnen zegenen als een hemelse tijd in Gods levende tegenwoordigheid: één persoonlijk woord of aanraking van Hem heeft eindeloos veel meer effect dan 10.000 woorden van mensen. Eén druppel 'levend water' heeft méér voedingskracht dan een hele container.

(15) Aanbidden is oefenen in het allerbelangrijkste wat bestaat, datgene wat de engelen dag en nacht doen (Openb. 4:8-11): onze focus afnemen van onszelf, en richten op Hem die het centrum van het heelal is. Aanbidding is één van de meest bevrijdende dingen op aarde: we stijgen uit boven onszelf en onze beperkingen. We worden diep van binnen vrije mensen, en komen los van alles wat ons zo sterk aan deze aarde doet kleven.

(16) Bidden is in de realiteit soms knokken, worstelen, ploeteren... maar dat moet ons niet verbazen of ontmoedigen: het is het wáárd om voor te knokken. Het gaat om datgene in ons leven wat eeuwig en blijvend is. En de mate van strijd die het kost, stemt overeen met de grootte van de vrucht die het voortbrengt, de beloning die ons te wachten staat.

(17) Bidden is één van de meest democratische dingen die op aarde bestaan: je hebt er geen geld of diploma voor nodig, geen grote intelligentie of 'lange arm'. Een biddende dakloze kan meer invloed uitoefenen dan een president... Het is zo eenvoudig dat een kind het kan, vaak zelfs beter dan die overkritische volwassenen.

(18) De mate van ons gebedsleven is een sterke graadmeter of we God serieus nemen, of we God laten zijn in ons leven. Bidden is belijden: 'U bent God, ik ben mens. U mag in mijn leven alles doen wat U nodig acht, nee, ik smeeek U zelfs om alles te doen wat U nodig acht'.

Heel deze opsomming wil niet zeggen dat gebed álles is of het enige wat we nog moeten doen. Gebed zal bijna vanzelf tot actie overgaan, omdat God vaak óns gebruikt om onze eigen gebeden te verhoren. Maar het gaat om de juiste prioriteit en de juiste dosis. En vooral: mag onze God jou veel vréugde geven in jouw tijden met Hem!

Ignace Demaerel

